

FØR JORDPÅKASTELSEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, O Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for all vennlig deltagelse.
Sørgehøytideligheten avsluttes ved graven.
Familien

Prest: Hanne Punsvik Øygaard
Organist: Maria-Daniela Raasch
Solister: Dag Erik Enoksen og Sofie Skotnes Eliassen

NATHANIELSEN
GRAVFERD

Elly Skotnes

* 30 - 4 - 1936 † 7 - 4 - 2023

Kanebogen kirke
tirsdag 18. april 2023

LITEN FUGGEL

ÅPNINGSSALME

O store Gud, når jeg i undring aner
Hva du har skapt i verden ved ditt ord.
Ser universet med de mange baner
Og vet alt liv oppholdes ved ditt bord
:/:Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud:/:

Når jeg i Skriften ser de mange under
Som Gud har gjort fra første Adams tid,
Og ser hvor trofast Herren alle stunder
Har ført sitt folk igjennom livets strid;
:/:Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud:/:

Når jeg så vet at Kristus lot seg føde,
Ja, at han gikk omkring og gjorde vel
Inntil han sonet verdens synd og døde
Og oppsto for å frelse hver en sjel;
:/:Da bryter lovsang ifra sjelen ut:
O store Gud, o store Gud:/:

Når så til slutt hvert tidens slør må falle,
Og troens mål er nådd, så jeg får se,
Vil evighetens klokker sjelen kalle
For tronen mellom skaren hvit som sne;
:/:Da bryter lovsang ifra sjelen ut;
Takk, store Gud, takk, store Gud!:/:

SOMMERFUGGEL I VINTERLAND

SALME FØR TALEN

Alltid freidig når du går veier Gud tør kjenne,
selv om du til målet når først ved verdens ende!

Aldri redd for mørkets makt! Stjernene vil lyse;
med et Fadervår i pakt skal du aldri gyse.

Kjemp for alt hva du har kjært, dø om så det gjelder!
Da er livet ei så svært, døden ikke heller.

SALME ETTER TALEN

Lei, milde Ijos, igjennom skoddeeim,
lei du meg fram!
Eg går i mørke natt langt frå min heim,
lei du meg fram!
Før du min fot; eg treng ei sjå min veg
så langt og vidt eitt steg er nok åt meg.

Du veit det vel, eg bad ei alltid så:
Lei du meg fram!
Eg ville velja sjølv min veg, men no
lei du meg fram!
Eg ville leva fritt, var stolt og strid
og stor i mod å, gløym den dårskaps tid!

Di makt hev signa meg, då veit eg visst:
Du leier enn
i myr og fjell og hei, og så til sist
ein morgon renn,
då til meg smiler engleåsyn blid,
som eg hev elska før, men mist ei tid.